

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 9980

гр. София, 06.03.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 74 СЪСТАВ, в закрито заседание на
шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МАРИЯ Т. ДОЛАПЧИЕВА

като разгледа докладваното от МАРИЯ Т. ДОЛАПЧИЕВА Гражданско дело
№ 20241110107753 по описа за 2024 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба на „Пожарна сигурност“ ЕООД срещу В. И. Ч., с която е предявен иск с правно основание чл. 221, ал. 2 КТ за заплащане на сумата в размер на 2578,50 лева, представляваща обезщетение поради прекратяване на трудовото правоотношение на основание чл. 330, ал. 2, т. 6 КТ в размер на brutното трудово възнаграждение на ответника за срока на предизвестието, ведно със законната лихва от датата на подаване на исквата молба – 24.11.2023 г. до окончателното плащане.

Ищецът поддържа, че с ответника се намирали в трудово правоотношение въз основа на трудов договор № 286/30.11.2022 г., по което ответникът заемал длъжността „шофьор лекотоварен автомобил“ при месечно brutно трудово възнаграждение в размер на 2578,50 лева. Твърди, че със заповед № 106/12.09.2023 г. ответникът бил дисциплинарно уволнен поради това, че не се явил на работа в периода от 24.07.2023 г. до 01.08.2023 г., като сочи, че уволнението не било оспорено по исков ред. По така изложените доводи предявява разглеждания иск за заплащане на обезщетение по чл. 221, ал. 2 КТ за неспазения срок на предизвестие от страна на ответника, който съгласно трудовия договор бил уговорен да е за срок от 30 дни.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на исквата молба от ответника, с който оспорва предявения иск. Оспорва да е дисциплинарно уволнен. Твърди, че процесната уволнителна заповед е оспорена пред съд.

При служебно извършена проверка съдът констатира, че в действителност ответникът в настоящото производство В. И. Ч. е подал срещу „Пожарна безопасност“ ЕООД искова молба с вх. № 275717 от 05.10.2023 г., по описа на СРС, с която е предявен иск по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ за признаване за незаконно и отмяна на уволнението му, извършено с процесната заповед № 106/12.09.2023 г. Въз основа на посочената искова молба е образувано гр. д. № 54635/2023 г., по описа на СРС, 178 състав, което към настоящия момент не е приключило с краен съдебен акт.

При така констатираните обстоятелства съдът намира, че е налице основание за спиране на настоящото производство по делото, тъй като производството по гр. д. № 54635/2023 г. има преюдициален характер. Съгласно чл. 221, ал. 2 КТ при дисциплинарно уволнение работникът или служителът дължи на работодателя обезщетение в размер на brutното си трудово възнаграждение за срока на предизвестието – при безсрочно трудово правоотношение. Фактическият състав на вземането по чл. 221, ал. 2 КТ включва установяване на следните предпоставки: 1. наличие на безсрочно трудово правоотношение с ответника, което е било прекратено с налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“, като заповедта за наложеното дисциплинарно наказание да е влязла в сила; 2. размера на последното brutно трудово възнаграждение; 3. срока на предизвестието. Следователно доколкото в случая дисциплинарното уволнение е оспорено с предявения от ответника иск

по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ, то образуваното по така предявения иск производство, касаещо законосъобразността на процесната заповед за уволнение, несъмнено е от значение за правилното решаване на разглеждания спор.

Ето защо настоящото производство следва да бъде спряно до приключването с влязъл в сила краен съдебен акт на производството по гр. д. № 54635/2023 г., по описа на СРС, 178 състав.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК производството по гр. д. № 7753/2024 г., по описа на СРС, 74 състав, до приключване с влязъл в сила акт на производството гр. д. № 54635/2023 г., по описа на СРС, 178 състав.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Софийски градски съд в едноседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____